

Zygmunta, 18. Jaśkiewicz Andrzej s. Józefa, 19. Jazienicki Antoni s. Edwarda, 20. Jedynak Józef s. Franciszka, 21. Kasperek Stanisław s. Stanisława, 22. Oprus Andrzej s. Alojzego, 23. Szczerkowski Zbigniew s. Bronisława, 24. Wesołowski Wiesław s. Mieczysława, 25. Wójcik Stanisław s. Wincentego,

za wybitne zasługi dla gospodarki narodowej i osiągnięcia w działalności na rzecz społeczności lokalnej

KRZYŻEM OFICERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

26. Rams Jan s. Franciszka,

za wybitne zasługi dla rozwoju drogownictwa:

KRZYŻEM OFICERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

27. Bałęczny Kazimierz s. Stanisława,

KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

28. Bąk Mieczysław s. Józefa, 29. Mądry Ryszard s. Jana.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

504

Rej. 93/97

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 maja 1997 r.

o nadaniu orderu.

Na podstawie art. 44 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426, z późniejszymi zmianami) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450), w uznaniu znamienitych zasług w rozwijaniu polsko-ukraińskiej współpracy odznaczony zostaje

ORDEREM

ORŁA BIAŁEGO

Leonid Kuczma.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

505

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU PAŃSTWA

z dnia 8 sierpnia 1997 r.

w sprawie wysokości oprocentowania, szczegółowych kryteriów niestosowania oprocentowania przy rozkładaniu na raty należności z tytułu zbycia mienia z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz określenia innych niż pieniądź rodzajów mierników wartości.

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 38a ust. 6, art. 39a ust. 2 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „stopa redyskontowa” oznacza zmienną stopę oprocentowania w stosunku rocznym, w wysokości stopy redyskontowej weksli przyjmowanych od banków przez Narodowy Bank Polski do redyskonta, ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w drodze zarządzenia na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r.

Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 121, poz. 591 i Nr 136, poz. 703, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 79, poz. 484).

§ 2. 1. Należność wyrażona w pieniądzu może być rozłożona na raty. W takim wypadku nie zapłacona należność podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości stopy redyskontowej, z zastrzeżeniem ust. 2—5 i 7.

2. W umowie sprzedaży udziałów lub akcji strony mogą ustalić, że oprocentowanie należności do dnia jej zapłaty będzie niższe niż określone w ust. 1, nie niższe jednak niż jedna czwarta stopy redyskontowej. W żadnym jednak wypadku oprocentowanie nie może być niższe niż 4% w stosunku rocznym.

3. Należność z tytułu sprzedaży nieruchomości, które nie są nieruchomościami rolnymi w rozumieniu Kodeksu cywilnego, oraz nieruchomości przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nie związane z prowadzeniem gospodarki rolnej i leśnej wraz z przynależnościami podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości jednej drugiej stopy redyskontowej, nie niższej jednak niż 8% w stosunku rocznym.

4. Należność z tytułu sprzedaży innego mienia niż określone w ust. 2, 3 i 7 podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, w wysokości jednej czwartej stopy redyskontowej, nie niższej jednak niż 4% w stosunku rocznym.

5. Przepis ust. 3 stosuje się także do należności z tytułu łącznej sprzedaży mienia, o którym mowa w ust. 3 i 4. Jeżeli jednak ustalona w umowie wartość nieruchomości, o których mowa w ust. 3, jest niższa niż wartość pozostałego mienia, stosuje się przepis ust. 4.

6. Wysokość oprocentowania, o którym mowa w ust. 2, 3 i 5, stosuje się w wypadku dotrzymania przez nabywcę terminów płatności należności i oprocentowania, ustalonych w umowie lub decyzji o odroczeniu płatności należności podjętej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 września 1982 r. w sprawie zasad umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz. U. Nr 30, poz. 211, z 1984 r. Nr 56, poz. 284 i z 1995 r. Nr 120, poz. 578). W razie niedotrzymania terminów płatności stosuje się oprocentowanie w wysokości stopy redyskontowej.

7. Należność z tytułu sprzedaży dokonanej na zasadach określonych w art. 42 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79, poz. 484), zwanej dalej „ustawą”, podlega oprocentowaniu do dnia jej zapłaty, ustalonego w umowie, w wysokości jednej piątej stopy redyskontowej, nie niżej jednak niż 3% w stosunku rocznym.

§ 3. Od raty należności nie zapłaconej w ustalonym terminie pobiera się, ze okres opóźnienia, odsetki ustawowe. O tę ratę, w okresie opóźnienia, pomniejsza się

podstawę oprocentowania, o którym mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. Jeżeli zapłata należności następuje przez potrącenie, dokonywane zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, oprocentowanie ustala się w wysokości dwukrotności stopy redyskontowej, chyba że strony ustalą w umowie niższe oprocentowanie, nie niższe jednak niż oprocentowanie wierzytelności przedstawionej do potrącenia. W żadnym jednak wypadku oprocentowanie nie może być niższe niż ustalone zgodnie z przepisami § 2.

§ 5. Nie podlega oprocentowaniu należność z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 2 ust. 3—5, mienia nie wykorzystywanego do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej przez okres co najmniej roku przed zawarciem umowy, położonego na terenie gminy, uznanej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i bezrobociu za zagrożoną szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w okresie, w którym nabywca zatrudnia na podstawie umowy o pracę ustaloną w umowie sprzedaży mienia liczbę osób spośród mieszkańców gmin uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 6. Przepisy § 2 ust. 2—5 stosuje się także przy ustalaniu i wpłacaniu wyrażonego w pieniądzu czynszu z tytułu umowy, o której mowa w art. 38a ustawy.

§ 7. 1. Ustala się jedną decytonę pszenicy jako inny niż pieniądz miernik należności za sprzedane mienie oraz należności z tytułu czynszu dzierżawnego lub najmu.

2. Jeżeli należność, o której mowa w ust. 1, została określona w wysokości równowartości wielokrotności jednej decytony pszenicy, wysokość wpłaty ustala się jako iloczyn tej wielokrotności i średniej krajowej ceny skupu jednej decytony pszenicy, publikowanej przez Główny Urząd Statystyczny za półrocze roku kalendarzowego, poprzedzające określony w umowie termin dokonania wpłaty.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu Państwa: w z. A. Pęczak

506

ZARZĄDZENIE SZEFA URZĘDU OCHRONY PAŃSTWA

z dnia 7 sierpnia 1997 r.

w sprawie przejazdu funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa oraz członków ich rodzin na koszt Urzędu Ochrony Państwa państwowymi środkami komunikacji oraz w sprawie wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego w razie niewykorzystania przejazdu.

Na podstawie art. 60 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214,

z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje: